

[Sigsgaard.]

kun en del af de samfundsskabte værdistigninger, som samfundet skal have? Og jeg vil også gerne understrege hr. Gert Petersens spørgsmål: hvordan har man egentlig fundet frem til den procent, man her arbejder med, de 40 pct.? Jeg tror egentlig, at svaret på det spørgsmål er nogenlunde klart. Det er antagelig en procent, som man har handlet sig frem til; der er ingen højere fornuft bag ved de 40 pct. Det kom tydeligt frem i hr. Niels Helveg Petersens indlæg, at de radikale her har givet meget stærkt køb til venstre og de konservative.

Hr. Niels Helveg Petersen efterlyste frigørelsesafgiftens virkninger. De er jo ikke så særlig voldsomme, og det er jo nok også det, man fra radikal side er lidt betænkelig ved. Hvis en ejendom er vurderet til 100.000 kr. ved den 13. alm. vurdering, og hvis den vurderes til 350.000 kr. som byjord, for at tage et eksempel med en beskeden stigning, så bliver afgiften 80.000 kr. efter lovforslaget, men den samlede samfundsskabte værdistigning er jo de 350.000 kr. minus de 100.000 kr., altså 250.000 kr., og det er kun de 80.000 kr., der skal betales i frigørelsesafgift af de 250.000 kr.; resten, det dobbelte af de 80.000 kr., 170.000 kr., går altså til den tilfældige ejer. Det er jo kendsgerningerne bag ved forslaget, og det behøver man ikke at regne så forfærdelig meget på. Selvfølgelig har jeg ikke noget imod, at udvalget dykker dybere ned i det, men det står altså helt klart, at hovedparten af den samfundsskabte værdistigning efter lovforslaget her fortsat skal tilfalde de i denne henseende tilfældige ejere af den jord, som kommer i byzone.

Et af hovedformålene med en jordlovgivning skulle jo være at skaffe billigere jord frem, og det er også her i dag nævnt, at det må være et af formålene. Men lovforslaget her vil ikke give billigere grunde, og det er man jo nok også selv klar over — det synes jeg fremgår af visse bemærkninger — og jordspekulationen vil ikke blive forhindret. Jeg vil sige, at tværtimod legaliseres den jo nærmest derved, at man udtrykkelig skriver på den ene side, at værdistigningerne er samfundsskabte, på den anden side, at hovedparten af dem skal tilfalde de private ejere. Det er en legalisering af jordspekulationen, som er betænkelig.

Fra 1960 til 1965 steg byggegrundene i provinsbyerne 150 pct. i pris, eller 5-6 gange så meget som alle andre priser steg i den periode, og efter 1965 har udviklingen jo været lige så tosset. I de 3 timer, som man kunne skønne at denne debat varer, stiger hvert eneste nyere parcelhus mellem 5 og 10 kr. i værdi, hvert eneste. Og gårdene omkring byerne stiger langt mere bare i de 3 timer, vi forhandler her, og det kommer altså til at fortsætte også efter vedtagelsen af disse lovforslag.

Efter regeringens forslag skal det offentlige og de private dele gevinsten i porten og sammen drive priserne i vejret. Jeg synes, det er en umoralsk politik. For hvem er det, der skal betale de prisstigninger? Hvem betaler de skiftende regeringers beskyttelse af jordspekulationen? Det gør jo i første omgang de mennesker, der skal bo i de nye byområder, og de gør det gennem deres husleje. I anden omgang kommer så folketetinget og belønner også nogle af dem, der skal betale, nemlig parcelhusejerne, ved at give dem nogle særlige skattefordele, og tilbage til at betale det dyreste gilde her i samfundet overhovedet, spekulationen, er så som sædvanlig de, der i almindelighed har dårligst råd, nemlig lejerne.

Ved Gl. Kongevej i København har nye lejligheder stået ledige i meget lang tid, og det samme er tilfældet mange steder ud over landet. Ganske almindelige spekulationslejligheder, udstyret, tør jeg sige, på det allertarveligste, hvad angår ydre faciliteter som legepladser osv. Hvorfor står de tomme? De koster næsten 2.000 kr. om måneden i husleje eller op til 23.000 kr. om året, er det oplyst. Over for det tal står, at 80 pct. af befolkningen i det område, det her drejer sig om, det bedst stillede område i Danmark, hovedstadsområdet, over 80 pct. af dem har under 20.000 kr. i skalaindkomst, og ikke engang 3 pct. har ifølge Københavns Statistiske Årbog for 1968 over 40.000 kr. Så er det jo klart, hvem de lejligheder er beregnet på.

Den politik, der medfører sådanne skandaler — for en skandale er det jo, og det vil regeringens politik fortsat medføre, at dømme efter disse lovforslag — en sådan politik må af de fleste føles som en menneskefjendsk politik.